

תת"ע 4530/08/22 - שמואל גדי דהן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4530-08-22 מדינת ישראל נ' דהן
תיק חיצוני: 95500957212

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביץ-אורי
מבקש	שמואל גדי דהן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 19.09.2022.

- נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף שלא נמצא לצידו הימני קו קטעים, בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה.
- ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה של 30 ימים, פסילה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

- המבקש טען כי לא התייצב בבית המשפט אך לא נימק מדוע לא התייצב.
- עוד טען המבקש כי בעת ביצוע העבירה לא הוא נהג ברכב והוא מבקש זמן בכדי לבדוק בסידורי העבודה של חברתו מי נהג ברכב.
- לטענת המשיבה מדובר בזימון לדין בגין עבירה שנאכפה באמצעות "שומר דרך". עוד טענה המשיבה כי המבקש קיבל לכתובתו "הודעה בדבר ביצוע עבירה" כבר ביום 9.6.2022.
- עוד טענה המשיבה כי מדובר בזמן לא מבוטל בו יכול היה המבקש למצוא את מי שאכן ביצע את העבירה. משלא עשה זאת עד היום אין למבקש להלין אלא על עצמו.

דין והכרעה

הבקשה הוגשה מבלי שהוגש בצידה תצהיר, ואך בשל כך דינה להידחות על הסף.

מעבר לנדרש אדון בטענות לגופן

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסי"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

10. סעיף 130 (ח) לחסי"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

11. המבקש טען כי לא התייצב למשפט, אך לא נימק מדוע. מעיון באישור המסירה עולה כי הדו"ח נשלח לכתובת הרשומה של המבקש במשרד הפנים "הקבלן 59/13 ירושלים 9387459" ובהעדר הנמקן, נמסר דבר הדואר למי שגר עימו בבית ונראה כי מלאו לו 18 שנים ומעלה.

12. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה נמסרה למבקש כדין וכי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

האם קיים חשש לעיוות דין

אחר נהג ברכב

13. המבקש טען כי במועד ביצוע העבירה לא הוא נהג ברכב, אולם לא הצביע על אדם אחר שנהג בו. המבקש מבקש זמן בשביל להסב את הדו"ח על שמו של אדם שפרטיו אינם ידועים לו בשלב זה. ההלכה היא כי עילת אחר נהג ברכב, אינה מצדיקה הארכת המועד להישפט.

14. ברע"פ 7709/13 **שמעון סאסי נ' מדינת ישראל** מיום 28.11.13 קבע בית המשפט העליון: "...טענתו לפיה הוא עצמו לא נהג ברכב, איננה מבססת חשש לעיוות דין כלפיו".

15. גם ברע"פ 7018/14 **מיכאל טיטלבאום נ' מדינת ישראל** מיום 30.10.2014 נקבע:

"גם טענתו של המבקש, לפיה ההארכה נדרשת לשם הסבת הדו"חות על שמם של נהגים אחרים שהשתמשו ברכב, אין בכוחה להועיל למבקש, בנסיבות העניין (ראו: רע"פ 1446/14 ריאד נ' מדינת ישראל (26.3.2014); רע"פ 9580/11 יוסף נ' מדינת ישראל (27.12.2011))."

16. טענה זו נבחנה מספר רב של פעמים גם בבית המשפט המחוזי אשר קבע בהחלטותיו כי טענת "אחר נהג ברכב" אינה מבססת חשש לעיוות דין וכי ואין לראות בטענה זו כ"נימוק מיוחד", בהתאם לסעיף 230 לחסד"פ או כטענה שמקימה חשש לעיוות דין אם לא יוארך המועד להישפט (עפ"ת 42642-12-17 **שאול שלום נ' מדינת ישראל** מיום 1.4.2018 (להלן: "**עניין שאול שלום**"), עפ"ת 45391-01-19 **גיא כהן נ' מדינת ישראל** מיום 31.3.2019, עפ"ת 45005-06-18 **הלל רוזנברג נ' מדינת ישראל** מיום 24.12.2018, עפ"ת 51304-09-16 **חי חיים אור גל נ' מדינת ישראל** מיום 3.11.2016).

17. גם במקרים בהם קיימת תשתית ראייתית מוצקה לפיה אדם אחר ביצע את העבירה ולא הנאשם עצמו, זאת בהסתמך על תצהירו של אחר המודה בנהיגה ברכב בזמן ביצוע העבירה שהינה ראייה מוצקה ובעלת משקל, אין קבלת הבקשה בדבר הארכת המועד להישפט מוצדקת (רע"פ 7839/08 **שמעון קורנפלד נ' מדינת ישראל** מיום 10.11.2008; רע"פ 9540/08 **עופר מוסברג נ' מדינת ישראל**, 8.1.2009; רע"פ 8927/07 **סעד אבו עסב נ' מדינת ישראל** מיום 29.1.2008, רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מדינת ישראל** מיום 10.2.2015, רע"פ 2754/12 **ביסמוט נ' מדינת ישראל** מיום 19.4.2012, רע"פ 222/13 **מחמוד נ' מדינת ישראל** מיום 17.1.2013).

18. זאת ועוד, כפי שקבע בית המשפט המחוזי (כב' השופטת אריאלי) המדובר בטענת הגנה שכיחה ועל כן, אין מקום להכיר בה, שכן הכרה זו תביא לפתיחת פתח רחב ותפגע בשיקולי מדיניות הנוגעות ביעילות ההליכים בבית המשפט לתעבורה (**עניין שאול שלום**).

על כן, גם אם הוכחה טענת המבקשת כי הדו"ח ניתן במהלך שימושו של אחר ברכב, אין בכך משום עיוות דין המצדיק

קבלת הבקשה.

שיהוי בהגשת הבקשה

19. מדובר בבקשה שהוגשה בשיהוי ניכר של כשבעה חודשים ממועד מתן גזר הדין, זאת ללא הסבר מספק, די בכך להביא לדחיית הבקשה (השוו עפ"ת 75464-12-19 **מעגל שני בע"מ נ' מדינת ישראל** מיום 29.1.2020 (לא פורסם)).

20. בנסיבות אלה איני סבורה כי יגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' סיוון תשפ"ג, 21 מאי 2023, בהעדר הצדדים.